

No 3107.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van den Minister van Financiën, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen I te Amsterdam de dato 17 Juli 1926, betreffende den aanslag van X te Z, in de Inkomstenbelasting voor het belastingjaar 1923/1924;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Tak, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende, die voor het belastingjaar 1 Mei 1923-30 April 1924 in de Inkomstenbelasting was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 11000.- tegen dezen aanslag een bezwaarschrift heeft ingediend bij den Inspecteur der Directe Belastingen te Y, die bij beschikking van 9 Februari 1925 het zuiver inkomen heeft bepaald op f 5885.-;

dat belanghebbende zich hierop heeft gewend tot den Raad van Beroep, die bij de bestreden uitspraak heeft beslist, dat belanghebbende alsnog zal moeten worden aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 3923.59½, zulks op grond dat de Inspecteur ten aanzien van de winst die belanghebbende over het boekjaar 1 Mei 1922-30 April 1923 in zijn slagerszaak zou hebben behaald, zich heeft gesteld op het standpunt, dat hij ten minste de normale bruto-winst moet hebben verkregen van 25% van den inkoop, dat is dus bij een inkoop van f 50944.07, volgens zijn eigen boeken f 12736.02 of f 2742.48 meer dan de door zijn boeken aangewezen brutowinst van f 9993.54;

dat daarentegen belanghebbende, erkennende dat de door zijn boeken aangegeven bruto-winst geringer is dan die welke destijds in zaken als de zijne gemiddeld placht te worden behaald en erkennende voorts, dat als zoodanige gemiddelde bruto-winst een percentage van 25% van den inkoop kan worden aangenomen niettemin heeft staande gehouden, dat zijn boeken de werkelijkheid

met juistheid weergeven en dat er geen reden bestaat het door die boeken aangetoond winstcijfer te corrigeren;

dat, waar vaststaat dat artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 ten deze geen toepassing kan vinden, de Inspecteur tegenover belanghebbende's betwisting heeft aannemelijk te maken, dat belanghebbende f 2.742.48 meer bruto-winst heeft behaald dan zijn boeken aantonen;

dat de Inspecteur hierbij niet kan volstaan door aannemelijk te maken - hetgeen hij bij gebreke van betwisting door belanghebbende geacht moet worden te hebben gedaan -,

dat bij een omzet van f 50.944.07 en bruto-winst van f 12.736.02 als normaal is te beschouwen; doch hij bovendien heeft aannemelijk te maken, dat belanghebbende in zijn zaak inderdaad de normale bruto-winst (of meer dan die) heeft behaald; dat de Inspecteur dit laatste niet heeft aannemelijk gemaakt, waaruit volgt dat de Raad belanghebbende's grief slechts als gegrond kan aanmerken”;

Overwegende dat tegen deze uitspraak is aangevoerd het navolgend middel van cassatie:

Schending, althans verkeerde toepassing van artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, in verband met artikel 16 der Wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 564), tot toelichting waarvan is betoogd, dat de Raad van oordeel is, dat in de gevallen waarin artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 geen toepassing kan vinden steeds de Inspecteur de juistheid van den aanslag aannemelijk heeft te maken en dus in die gevallen de bewijslast niet op den reclamant zou mogen worden gelegd;

dat deze uit artikel 80 gemaakte gevolgtrekking te meer in het oog springt in een geval als het onderhavige, waarin belanghebbende erkent, dat de door zijn boeken aangegeven winst geringer is dan die in zaken als de zijne pleegt behaald te worden, in welk geval het op den weg van den Raad van Beroep had gelegen hem die bekend moet zijn geweest met de oorzaken, die tot een zoozeer van hetgeen normaal is afwijkend resultaat hebben geleid, te laten aantonen waaraan het is toe te schrijven, dat de door hem als normaal erkende bruto-winst in zijne zaak niet is gemaakt;

Overwegende hieromtrent:

dat waar in de uitspraak terecht artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 ten deze niet toepasselijk werd verklaard dit niet toegepast artikel niet kan zijn geschonden of verkeerd toegepast;

dat wijders, waar de Inspecteur zich ten deze beriep op de normale winst die in zaken als die van belanghebbende gemaakt pleegt te worden, de Raad niet in strijd heeft gehandeld met eenig wetsartikel, bepaaldelijk niet met artikel 16 der Wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 564) door desniettemin aan te nemen, dat in belanghebbende's zaak die normale winst niet gemaakt is, waar de Raad dit oordeel deed steunen op de in belanghebbende's boekhouding vermelde cijfers, welke onjuistheid naar het oordeel van den Raad door de berekening van den Inspecteur niet was aangetoond;

dat toch nergens is voorgeschreven, dat wanneer volgens eene boekhouding in een zaak een winst wordt gemaakt, die lager is dan in soortgelijke zake pleegt gehaald te worden, alleen dan aan die boekhouding waarde mag worden toegekend, wanneer door belanghebbende is aangetoond, dat er zich omstandig heden hebben voorgedaan, welke tengevolge hebben gehad, dat in zijn zaak de normale winst niet gemaakt is kunnen worden;

dat de Raad van Beroep zeker bevoegd zou zijn geweest om aan belanghebbende's boekhouding alleen waarde te hechten, wanneer door hem nader de omstandigheden waren aangetoond, die tengevolge hebben gehad, dat zich bij hem de normale resultaten niet hadden voorgedaan, doch dat de Raad zulk een bewijs van belanghebbende niet vorderende daarmede niet gehandeld heeft in strijd met de wet;

dat het middel derhalve niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Segers, Kosters, Kirberger en Polak, Raden in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den zestienden Februari 1900 Zeven en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen